

Liechmann 28/6 46

Kära min Kersti -

Det utvecklar sig en livlig korrespondens oss emellan, märker jag. Denna gång från min sida av särskild anledning.

Om emellertid föret tanka dig, kära unga fru - mor, för ditt så stor lycka vittnade brev. Även ~~för~~ du kär, mer dig så tacksam (särskilt understruket) för vad som kommit dig till del gör mig innerligt glad. Förlåt du att tanka av fullaste hjärta, så får du verk! Det har jag läst i en bok som heter "Lanning". Kanste man t. o. m. får i oarrad grad, om ej såbart i tidigt barnskede.

Anledningen till det här brevet är egentligen att tillräckalägga episoden med blommanorra till din stora dag.

Jag kan nämligen ej tillskriva mig för tjänsten av denna uppmärksamhet emot

dig. Karl-Eriks vackra och tacksamma
lilla skrivelse får helt överföras på Lovén.
Hon är alltid färdig med generositet i allmän-
het och nu förstås isynnerhet vid ett sådant till-
fälle en av hennes närmaste. Skade jag vetit
av hennes tanke hade jag förslagit ett gå-
vanam vår blomsteraffär, vilket ju brukas
och varit finast och glädje med blommor
är alltid vackert och fint förstås.

Så som vi båda två tyckes mig vara för-
st ändiga och ekonomiskt handlande män-
niskor ville jag poata litet ekonomiskt här.

Gamla kvinnor måste kännyka allt över-
lätt. Mitt sista mål i livet är att ordna ett
litet rätt moderat hem efter mig och för
cynt bli sveters förstås, den hon kan mot-
taga någon av sina närmaste kära, och
den rara och dukstiga ^{Kusin} Hilda och någon av
anförantarna förublad på andra sidan som
det. Måster känner dem alla, de är bara
människor alltså. Vad mig beträffar
så när hörden är dilig kan man ej vara
ett efterlästet samskap. Derfor får det va-
ra ett litet treoligt hem i det egna huset och
det måste vara i ordningstätt medan jag
lever. Eljest blir det intet av, ja, jag kan säga
aldrig, tvärsäkerheten vägg-i-vägg med

oss är verkligen så dymlig och vaksam att den
fortjänar småbloras en smula modigt. Du
har ju sett den efter reparationen. Både kök &
sovrum utvidgade ut ett gult akse "hetti" till
under höst och vinter 1941-1942. Det arbetades
hårdt upp och nere för att bli färdigt till 1st april
1942. Det var en tyglig tid och en sträng vinter.
Men så vanns en vinstid den nästa 1 rum =
kottvra lägenheten som kan uthyras ist. när
vi själva flyttar i den större ju, den lilla kan
även uthyras som delvis möblerad (över-
skotts gamla möbler) för sommaren under
badtiderna, ty den skulle bidra till arbetslösheten
och underhåll av huset.

Ja här har jag tänkt mig mesters fram-
tida liv och levnad, om Gud vill alltså
jag sköter finanserna förstås. Ty man
tror ju sin fria vilja att vare efter-
tänksam i det tymliga, eller också rika
motsatsen. Jag har jag alltid strävat
efter ekonomisk trygghet. Men man kan
kan våga hoppas derpå med de utsikter
till profifikation eller askåligt höga
skatter på även en medelstor förmögenhet
som tycks bli slutet på alla debatter i
den vägen.

Och nu hoppas jag så innerligt
på pojken snabba tillväxt derette på land
det är att han blir alls en stora glädje.
Så var det en sak jag vill nämna om
enhart till Karl-Erik. Han får ju numera
den bästa tiden för läring. Det är visser-
ligen en sorts propaganda kan man säga

propaganda är ann väder tycks vara nuti-
dens huvudsak, men det är för Guds sake,
En liten broschyr (kr 2.75) kallad Tro mot
bättre vetande av Gert Progenstjerna
och väderst recenserad av Håruosand & Lins
Skopen, som säger sig beundra författaren för
att den höga intellektuella nivåen på han
ställt sitt ämne och kanske just därför så
varant rekommenderar boken åt alla tän-
kande människor. Är absolut säker på
att den väcker intresse. Är inte alls i vanligt
känslospråk. Författaren vill rent av bevinda
med logiska satsar sitt ämne. Det har varit
liten klardömt för mig att följa med, men
genom om- och om-läsning har det gått för
sig. Karl-Erik har ju den stora fördelen av
logisk undervisning, behöver därför ej an-
stränga sig i samma mån som vi minns
en otrolig klarhet öderad följande för
måga till absolut tro. Med tanke på hur
är väl en omula tanke ansträngning ingenting
att väja för. Nu en ytterligare hälsning
till er alla och en klapp på "pågus" krus
från gammalmod. En morrow.

Vi uppskatta både Karl-Eriks lilla bär
och... ordnadsfulla kort. Hälsningar
varemt!